

Verschil in bijtelling auto naar CO²-uitstoot: géén verboden discriminatie

18 juni 2010

De bijtelling privé gebruik auto is sinds 2008 afhankelijk van de CO²-uitstoot van die auto: de bijtelling varieert inmiddels tussen 0%, 11,%, 20% of 25% van de catalogusprijs van de auto. Een strijdbare automobilist heeft dat verschil in bijtelling voor de rechter aangevochten, met een glashelder verweer: de bijtelling representeert het privé voordeel voor de automobilist, en dat voordeel is niet afhankelijk van de CO²-uitstoot van die auto. Rechtbank Den Haag heeft dat standpunt afgewezen: de wetgever heeft op goede gronden besloten om het gebruik van minder milieubelastende auto te stimuleren met een lagere bijtelling voor privé gebruik.

Karel Vandeloo had een auto van de zaak, waarvoor een bijtelling van 25% van de cataloguswaarde voor privé gebruik verloond moest worden. Vandeloo verzette zich tegen die bijtelling. Voor rechtbank Den Haag stelde hij dat de bijtelling privé gebruik auto verboden discriminatie inhoudt, omdat het percentage van de bijtelling (vanaf 2008) afhankelijk is van de CO²-uitstoot van die auto. De bijtelling representeert de waardering van het privé voordeel dat de werknemer heeft van zijn auto van de zaak, en dat voordeel varieert niet met de CO²-uitstoot. Hij betoogde verder dat de wettelijke regeling op dit punt niet effectief is, omdat geen rekening wordt gehouden met de werkelijke CO²-uitstoot bij het gebruik van de auto van de zaak. Zo wordt geen rekening gehouden met het aantal personen dat met de auto wordt vervoerd.

Rechtbank Den Haag wees dit verweer af.

De Haagse rechter besliste dat de wetgever in redelijkheid kon besluiten – ter bescherming van het milieu – om de aanschaf van schone en zuinige auto's te stimuleren door vervuilende, energie-onzuinige auto's zwaarder te belasten. Dat de wetgever daarbij de CO²-uitstoot van auto's als onderscheidend criterium hanteert, ligt volgens de rechtbank in de rede omdat daarvoor al een Europese richtlijn bestaat, met een uitgebreid toetsingskader.

De Rechtbank wees ook belanghebbende's standpunt af dat de regeling discriminatoir is zonder een verdergaande differentiatie en meting van de CO²-uitstoot. De wetgever kan in redelijkheid besluiten om die verfijning achterwege te laten om de wettelijke regeling uitvoerbaar te houden.

Commentaar

Deze uitspraak illustreert de kloof tussen droom en werkelijkheid. De rechter respecteert de ruime beoordelingsvrijheid van de wetgever en daarmee is het pleidooi beslecht.

